

Drets reconeguts als botxins espanyolistes

CONCULCACIONS (87)

Faig referència al crim perpetrat a Berga, la capital de comarca on es celebra cada any la coneguda i magnífica Patum, una festa plena de bellesa, de catalanitat i d'una originalitat i riquesa espectaculars.

Els botxins van coincidir, potser no per casualitat, amb la festa catalana, per assassinar en Josep Maria Isanta. Llegint entre línies van destapant-se encobriments testimonials d'un crim amb greu rerefons polític. Hi ha dos fets i d'altres potser no publicitats que avalen aquesta transcendència política. Un d'ells es contundent i fa esment a una de les motivacions confessades pels assassins durant el judici quan van manifestar que havien matat el jove "porque era un catalufo de mierda", segons paraules textuais.

Si aquest fet és prou explícit per si mateix, n'hi ha un altre que el qualifico de molt més alarmant. És la decisió de la jutge obligant als amics d'en Josep Maria Isanta a parlar espanyol perquè els presumptes assassins van manifestar que no entenien el català.

No puc fer altre cosa que expressar el meu més enèrgic rebuig als dos fets. Reclamo en primer lloc, que es prohibeixi a la jutge Ingelmo, responsable d'aquesta imposició, que mai més pugui exercir en territori català. Anava a dir que se'n vagi a la merda, però ho substitueixo per: que vagi on vulgui, fora de Catalunya, per desenvolupar la seva professió. Vet aquí quina coincidència, resulta que la persona que ha de impartir justícia és de la mateixa corda que els botxins, políticament parlant. Aquesta jutge ha comès un delictes d'un despotisme inqualificable i és necessari que sigui severament castigada a part d'apartada a perpetuïtat d'exercir en territori català.

No conec el veredictes ni si ha estat aplicat a hores d'ara, però em temo que estarà d'acord amb la mentalitat d'una jutge completament parcial, que és el pitjor que pot ser una persona amb aquest càrrec.

Dels assassins no vull ni parlar-ne, simplement per no fer-me més mala llet.

Però sí que vull denunciar el silenci claudicant dels nostres polítics, davant d'uns fets d'una gravetat tan manifesta, al mateix temps que inacceptable per a tots els catalans. Què dirien aquests covards si s'hagués obligat als assassins a expressar-se en català durant el judici? Llavors haurien dit, que en nom de la democràcia, que el bilingüisme, i moltes més burrades favorables a l'espanyolisme més detestable i retrògrad.

Inútils tots aquests polítics que actuen seguint els exemples d'un Pujol, d'un Maragall i d'un Montilla,

simplement indignes. Del mal que ens heu fet i continueu vessant, costarà molt d'alliberar-nos'en.

El meu reconeixement més sentit per la víctima de tot aquest espectacle, Josep Maria Isanta.

Claudi Romeu, 6 d'octubre del 07